

“HÀ NỘI VÀ TÔI”

Nhân dịp mừng Thăng Long - Hà Nội 1000 tuổi, nhà báo Đoàn Tử Diễm, nguyên sinh viên Khoa Văn (Khóa 8) Trường Đại Học Tổng Hợp Hà Nội, phóng viên mặt trận thời chống Mỹ, Giám đốc Nhà xuất bản Thông Tấn, nay làm việc tại VTV cho ra mắt bạn đọc ấn phẩm “Hà Nội và tôi” (Nxb Văn Học -2010).

Ấn phẩm chứa hơn 80 đoạn văn về cảnh và người Hà Nội mà tác giả từng gặp, từng cảm và từng suy tư. Đó là: Trăng sáng Cổ Ngự, Leng keng Bờ Hồ, Giăng mắc Ngõ Chợ, Tinh mơ Hàng Cỏ, Liễu rủ mặt đường, Làng ven đô, Mùa thu hương cốm, Quán phở trên xe đẩy, Thấp thoáng sâm cầm,.. Đó là: Ngàn năm sông núi, Sách viết giữa trời, Hành khúc Tháng Tám, Tinh chiến hữu, Bức thư trên hè phố, Về lại Ba Đình.. Đó là: Tà áo trắng bay, Nước mắt người nghèo, Tiếng ru trong ngõ, Giữ hồn trà Việt ...

Là đồng môn, đồng hương và đồng nghiệp của tác giả, tôi vui mừng trước thành quả sáng tạo mới của anh và tìm thấy ở “Hà Nội và tôi” nhiều điều thú vị.

Trước hết, tác giả cung cấp cho tôi

(người đến Thủ Đô sau anh tới 10 năm) gần như toàn cảnh sôi động và hào hùng, trầm lắng và mộng mơ của Hà Nội trên nửa thế kỷ nay. Nếu cảm bút liệt kê những tên phố, tên làng, những thắng cảnh, những sự kiện lịch sử gắn bó với những con người làm nên những điều kỳ diệu cả về vật thể lẫn phi vật thể mà tác giả đề cập trong ấn phẩm, hẳn tôi có thêm một cuốn tự điển phong phú về Thủ đô.

Thứ đến, tôi được tham khảo một cách nhìn, cách cảm khá chuẩn mực của tác giả về Thủ đô - đúng như anh giải bày: “Đi trên đường Hà Nội, nhiều khi ta nhìn biển hiệu, tường vôi, mái nhà quen thuộc đến độ dường như chẳng có gì đặc biệt để phải dừng lại lâu. Nhưng, đó là khi ta lơ đãng. Còn, Hà Nội kỳ diệu đến nỗi, con phố nào ta qua, số nhà nào ta nhìn thấy, dường như cũng ẩn chứa một vùng sáng, một ngọn lửa bên trong”.

“Hà Nội và tôi” còn chứa đựng tình cảm trân trọng và sâu lắng của tác giả với đội ngũ thầy cô giáo và bạn bè rất đông đảo, rất đa dạng tại những mái trường anh đã học ở Hà Nội - kể từ ngày còn là cậu học sinh nhỏ, mồ côi mẹ, rời quê hương Xứ Nghệ ra

Hà Thành gặp lại người cha là cán bộ cấp cao quân đội thời Nam Tiến 1946, tập kết tại miền Bắc sau Hiệp định Geneve 1954 - như các trường cấp I Ngô Sĩ Liên, cấp II Trung Vương, cấp III Chu Văn An... Những địa danh mà mỗi lần anh đi qua, như anh nói “thế nào tôi cũng dừng lại với cảm xúc bồi hồi”.

Đọc “Hà Nội và tôi”, tôi như thấy tác giả nói giúp tôi về tình thầy trò, tình bằng hữu ở Trường Đại Học Tổng Hợp Hà Nội, nơi cung cấp cho sinh viên “kiến thức bách khoa” và “phương pháp luận khoa học” trước khi bước vào đời. Nhiều kỷ niệm vui buồn của những năm học tập ở ký túc xá Láng, ký túc xá Mễ Trì (Hà Nội), núi rừng Đại Từ (Thái Nguyên) rồi cùng nhau ra công tác.. hiện lên trong các trang sách. Nhất là những trang kể về những năm tháng chiến tranh, đồng đảo cựu sinh viên Đại Học Tổng Hợp Hà Nội sống và chiến đấu tại các chiến trường khốc liệt không người nhớ Hà Nội thân thương. Chính lẽ đó, tôi muốn đặt cho “Hà Nội và tôi” của Đoàn Tử Diễm thêm một tên nữa là “Hà Nội và chúng tôi”.

DƯƠNG QUANG MINH